

PRAKSISOVERSIGT · IMMATERIALRET

Praksisoversigt over parallelimport, konsumption og ompakning

EØS-konsumtion efter varemærkeloven § 10 a og betingelserne for parallelimportørens ompakning og ommærkning

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 39 afgørelser · 1994-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parallelhandelens immaterialretlige kerne er konsumptionsreglen: varemærke- og designretten udtømmes, når varen er bragt i omsætning i EØS af rettighedshaveren eller med dennes samtykke, jf. [varemærkeloven § 10 a](#) og [designloven § 12](#). Retten genopstår dog, hvis indehaveren har "rimelig grund" til at modsætte sig fortsat markedsføring – og det er netop den undtagelse, der bærer den EU-skabte ompakningsdoktrin fra Bristol-Myers Squibb med dens kumulative betingelser om objektiv nødvendighed, uændret tilstand, angivelse af ompakker, hensyn til omdømmet og forudgående notifikation. Dansk praksis er koncentreret hos Sø- og Handelsretten som specialinstans med Højesteret som overbygning, og tyngdepunktet har siden 2019 forskudt sig fra ydre emballage og co-branding til sondringen mellem ompakning i ny æske og tillægsetikettering af den indre emballage under lægemiddellovgivningens sikkerhedselementer. Oversigten samler retsgrundlaget, EU-Domstolens styrende domme og de danske afgørelser, herunder de nyeste forbudssager om Pifeltro og Brintellix.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Konsumtion indtræder kun ved markedsføring inden for EØS foretaget af indehaveren selv eller med dennes samtykke, jf. varemærkeloven § 10 a, stk. 1 – markedsføring i tredjelande udtømmer ikke eneretten.
- 02** Konsumtionen er eksemplarbundet: at andre eksemplarer af samme vare er markedsført i EØS, godtgør ikke konsumtion for det konkrete parti.
- 03** Allerede indfortoldning og import af ikke-konsumerede varemærkevarer i erhvervsmæssigt øjemed udgør en krænkelse efter varemærkeloven § 4, stk. 3.
- 04** Bevisbyrden for konsumtion påhviler som udgangspunkt den sagsøgte parallelimportør, men skal vendes, når varemærkeindehaverens selektive distributionssystem uden markedsangivelse gør beviset praktisk umuligt og dermed risikerer at afskærme nationale markeder.
- 05** Undtagelsen om "rimelig grund" i varemærkeloven § 10 a, stk. 2, er ikke udtømmende opregnet og omfatter bl.a. risiko for, at forbrugerne fejlagtigt antager en økonomisk forbindelse mellem indehaver og forhandler.

- 06** Ompakning af parallelimporterede lægemidler er kun lovlig, hvis de kumulative BMS-betingelser er opfyldt: objektiv nødvendighed, ingen påvirkning af varens oprindelige tilstand, klar angivelse af ompakker og producent, ingen skade på varemærkets eller indehaverens omdømme og forudgående notifikation med prøve.
- 07** Nødvendighedsbetingelsen er ikke opfyldt, hvis ompakningen alene forklares med parallelimportørens ønske om en kommerciel fordel; ompakningen skal gøre mindst muligt indgreb i varemærkerettens genstand.
- 08** Bevisbyrden for, at ompakning eller ommærkning var objektivt nødvendig for effektiv markedsadgang, påhviler parallelimportøren.
- 09** Regulatoriske mærkningskrav, der reelt afskærer bundtning eller ometikettering, kan gøre fuld ompakning objektivt nødvendig – det danske krav om dansk mærkning på både ydre og indre emballage har været afgørende i Højesterets praksis.
- 10** Modstand hos apotekspersonale eller patienter mod ometiketterede eller ukendte navne begrundes kun ompakning eller ommærkning, hvis modstanden er så stærk hos en betydelig del af forbrugerne, at den reelt hindrer effektiv markedsadgang.
- 11** Udskiftning af eksportlandets varemærke med importlandets (ommærkning) bedømmes efter samme nødvendighedskriterium som ompakning, og apotekernes lovbestemte substitutionspligt taler imod, at navneforskelle udgør en markedsadgangsbarriere.
- 12** Parallelimportørens egen branding på pakningen må ikke gå videre end nødvendigt for genkendelighed; et gennemgående eget logo kan udgøre ulovlig co-branding, mens diskrete farvemarkeringer som udgangspunkt accepteres.
- 13** Manglende rettidig indsigelse mod modtagne notifikationer kan medføre retsfortabende passivitet, og passiviteten kan smitte af på det ompakningsselskab, der handler efter parallelimportørens instruks.
- 14** Vederlag for uberettiget brug efter varemærkeloven § 43, stk. 1, nr. 1, udmåles i dansk praksis skønsmæssigt, typisk som ca. 5 % af parallelimportørens omsætning opgjort i grossistindkøbspris.
- 15** Tvisterne afgøres i praksis oftest ved midlertidigt forbud efter retsplejeloven §§ 413 og 415, hvor sandsynliggørelse af retten og af forspildelsesrisikoen er afgørende, og hvor sikkerhedsstillelse er hovedreglen.
- 16** Lægemiddelstyrelsens markedsføringstilladelse til parallelimport har ingen varemærkeretlige virkninger – styrelsen påser ikke varemærkeretten, og valget mellem ompakning og ommærkning er ikke frit.

Konsumptionsreglen i varemærkeloven § 10 a og dens direktivnære forlæg

§ 1

Den centrale bestemmelse er [varemærkeloven § 10 a](#), der har følgende ordlyd:

Stk. 1. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde dets brug for varer, som af indehaveren selv eller med indehaverens samtykke er markedsført her i landet eller inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) under dette varemærke.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor varernes tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Bestemmelsen er en næsten ordret gengivelse af [varemærkedirektivets artikel 15](#) og af [EU-varemærkeforordningens artikel 15](#), som begge har identisk indhold. Konsumptionsreglen er dermed fuldharmoniseret, og den skal fortolkes i lyset af traktatens regler om varernes frie bevægelighed i [TEUF artikel 34](#) og [artikel 36](#). Konsumptionen begrænser eneretten i [§ 4](#), hvorefter indehaveren bl.a. kan forbyde tredjemand at anbringe tegnet på varerne eller deres emballage, at markedsføre eller oplagre varerne og at importere eller eksportere dem under tegnet, jf. [§ 4, stk. 3](#).

Konsumptionsprincippet kom første gang udtrykkeligt i loven med varemærkeloven af 1991. Af [lovforslagets bemærkninger](#) til den daværende § 6 fremgår:

Ordlyden svarer til direktivets artikel 7. Bestemmelsen fastslår principperne for konsumption, som i den gældende danske lov kun fremgår indirekte af § 4, stk. 3. Det følger af bestemmelsen, at der inden for EF gælder konsumption. For så vidt angår konsumption i øvrigt må det bero på fremtidig retspraksis på grundlag af EF-Domstolens fortolkning af den tilgrundliggende direktivbestemmelse.

Lovgiver overlod med andre ord fra begyndelsen udfyldningen til EU-Domstolen. Ved den gennemgribende reform i [lov nr. 1533 af 18. december 2018](#), der gennemførte varemærkedirektiv (EU) 2015/2436, blev konsumptionsreglen videreført som § 10 a. Af de almindelige bemærkninger fremgår udtrykkeligt lovgivers metodevalg:

Varemærkedirektivet fra 2015 vil blive gennemført ved en ændringslov, der er tekstnær i forhold til direktivet, således at direktivets terminologi og ordlyd i videst muligt omfang bevares med henblik på at reducere risikoen for fortolkningstvivl.

Det betyder, at dansk retsanvendelse på området i praksis er identisk med EU-Domstolens praksis, og at ældre danske domme, der refererer til varemærkelovens tidligere §§ 6 og 8, fortsat er retningsgivende. Ældre praksis anvender således den tidligere nummerering – f.eks. [V-0025-99](#), hvor Sø- og Handelsretten lagde til grund, at et parti Kappa-beklædning lovligt bragt i fri omsætning i Spanien var konsumeret til markedsføring i Danmark, og hvor forhandlerens brug af det registrerede logo i en tilbudsavis ikke var en krænkelse.

Designretten har en parallel, men kortere formuleret regel i [designloven § 12](#): »Designretten omfatter ikke handlinger i forbindelse med designbeskyttede produkter, som af indehaveren eller med dennes samtykke er markedsført inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).« Designloven indeholder ikke en tilsvarende udtrykkelig undtagelse om »rimelig grund«, hvilket i praksis gør varemærkeretten til parallelhandelens vigtigste konfliktflade.

LOV

[Designloven § 12](#)
[Varemærkeloven § 4, stk. 3](#)
[Varemærkeloven § 10a, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelse ved annoncering af tøj - Anvendelse af registreret varemærke vs. aktuelt anvendt varemærke

30.11.2000

Regional konsumption: varer fra tredjelande, indfortoldning og transitreglen i § 5

§ 2

Konsumptionen er **regional**. Kun markedsføring inden for EØS med indehaverens samtykke udtømmer eneretten; markedsføring i tredjelande gør det ikke. Det er den enkleste og hyppigst forekommende krænkelsestype i parallelhandel, og den er selvstændig i forhold til hele ompakningsdoktrinen.

Sø- og Handelsretten fastslog i [V-34-13](#), at allerede **indfortoldningen** af parfume, der ikke var konsumeret, udgjorde en krænkelse af varemærkeretten, og retten anvendte i den forbindelse både [§ 4, stk. 1 og 3](#), vederlagsreglen i [§ 43, stk. 1](#) og de korrigerende foranstaltninger i [§ 44, stk. 1](#). Samme problemstilling – parallelimport af parfume uden konsumption – var genstand for [V-36-12](#) mellem Coty Germany og en dansk parfumeforhandler, hvor retten anvendte både varemærkelovens konsumptionsregel og [markedsføringsloven § 3](#).

Den nyeste danske praksis på området er IT-udstyrssagen. I [BS-9911/2021-SHR](#) pålagde Sø- og Handelsretten både selskabet og dets direktør personligt ansvar for omfattende ulovlig parallelimport af IT-produkter med krav om vederlag og erstatning efter [§ 43, stk. 1 og 2](#). Østre Landsret stadfæstede afgørelsen i [BS-2627/2024-OLR](#) og inddrog samtidig forældelsesspørgsmål efter [forældelsesloven § 21, stk. 5](#). Sagerne viser, at konsumptionsindsigelsen – når den ikke kan løftes – udløser et fuldt krænkelseansvar, der kan ramme ledelsen personligt.

En beslægtet konstellation er varer, der aldrig overgår til fri omsætning. Ved reformen i 2018 blev der indsat en selvstændig **transitregel** i [varemærkeloven § 5, stk. 1](#), hvorefter indehaveren kan forhindre, at varer fra tredjelande føres ind i det danske toldområde i erhvervsmæssigt øjemed uden at overgå til fri omsætning, når de uden tilladelse er forsynet med et identisk varemærke. Retten bortfalder efter [§ 5, stk. 2](#), hvis klarereren eller ihænde-haveren under en toldsag dokumenterer, at indehaveren ikke kan forbyde markedsføring i det endelige bestemmelsesland. Baggrunden er beskrevet i de almindelige bemærkninger til [lov nr. 1533 af 18. december 2018](#):

For at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpe forfalskning mere effektivt indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at en rettighedshaver vil kunne forhindre, at varemærkeforfalskede varer fra tredjelande kommer i transit i det danske toldområde i erhvervsmæssigt øjemed. Retten bortfalder under visse betingelser.

Grænsen mod ikke-erhvervsmæssig indførsel blev prøvet i [BS-2754/2022-SHR](#), [BS-2960/2022-SHR](#) og [BS-1073/2022-SHR](#), hvor Sø- og Handelsretten fastslog, at undtagelsen om varer i rejsendes personlige bagage skal fortolkes indskrænkende, og at en samlet vurdering af antal, ensartethed og salgsklargøring (hangtags) kunne føre til, at indførslen var erhvervsmæssig.

Endelig kan konsumptionen være udtømt gennem **økonomiske forbindelser** mellem formelt adskilte indehavere af parallelle nationale mærker. Det er kernen i EU-Domstolens dom i [C-291/16](#) (Schweppes), hvor spørgsmålet var, om en indehaver af et opdelt varemærke kan modsætte sig import fra en anden indehaver af det parallelle mærke, når parterne har fremmet et fælles globalt varemærkeimage eller har økonomiske forbindelser. Dommen begrænser mulighederne for at genopdele det indre marked ad ejerskabsvejen.

LOV

Varemærkeloven § 4, stk. 1, 3

Varemærkeloven § 5, stk. 1, 2

Varemærkeloven § 43, stk. 1, 2

Varemærkeloven § 44, stk. 1

PRAKSIS	EU-Domstolen · Parallele varemærker og konsumtion: Schweppes-sagen om globalt varemærkeimage og økonomiske forbindelser	20.12.2017
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster dom om varemærkekrænkelser og personligt ansvar ved omfattende parallelimport af IT-udstyr	01.10.2025
	Sø- og Handelsretten · Personligt ansvar for direktør i sag om ulovlig parallelimport af IT-produkter	03.01.2024
	Sø- og Handelsretten · Sag om ulovlig import af varemærkeforfalskede produkter – Erhvervsmæssig karakter vs. privat brug	19.12.2022
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport: Indfortoldning af parfume udgør krænkelser af Varemærkeloven	11.04.2014
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser og Parallelimport - Coty Germany GmbH mod Parfume Shop	08.05.2013

Bevisbyrden for konsumtion og samtykke – og hvornår den skal vendes

Konsumtion er et **forsvarsanbringende**, og udgangspunktet er derfor, at den sagsøgte parallelimportør skal godtgøre, at netop de omtvistede eksemplarer er bragt i omsætning i EØS af indehaveren eller med dennes samtykke. Konsumtionen er eksemplarbundet: det er ikke tilstrækkeligt, at andre eksemplarer af samme vare er markedsført i EØS.

EU-Domstolen har imidlertid modificeret udgangspunktet, når bevisbyrden i praksis bliver et instrument til markedsopdeling. I [C-367/21](#) (Hewlett Packard mod Senetic) var HP's produkter ikke forsynet med nogen fysisk mærkning, der kunne afsløre bestemmelsesmarkedet, distributionen foregik i et lukket selektivt net, og HP nægtede selv at oplyse, om varerne var bestemt til EØS. Domstolen udtalte om den praktiske bevissituation:

Sagsøgte i krænkelssøgsmålet vil nemlig have betydelige vanskeligheder ved at føre et sådant bevis på grund af sine leverandørers forståelige modvilje mod at afsløre deres forsyningskilde inden for det distributionsnet, der anvendes af indehaveren af de pågældende EU-varemærker.

Domstolen fastslog herefter, at [EU-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1](#), sammenholdt med [TEUF artikel 34](#) og [artikel 36](#), er til hinder for, at bevisbyrden for konsumtion **udelukkende** påhviler sagsøgte under sådanne omstændigheder. Bevisbyrden skal da tilpasses efter modellen fra Van Doren + Q: først skal varemærkeindehaveren godtgøre, at eksemplarerne oprindeligt blev markedsført uden for EØS, hvorefter bevisbyrden går tilbage til sagsøgte for at vise, at de samme eksemplarer efterfølgende er ført ind i EØS af indehaveren eller med dennes samtykke.

Samme dag som ompakningstrilogien afsagde Domstolen dom i [C-175/21](#) (Harman), der angår den processuelle spejling af problemet: om en national domskonklusion må formuleres så generelt, at den blot henviser til »varer, der ikke er markedsført i EØS af indehaveren eller med dennes samtykke«, med den følge at spørgsmålet om konsumtion reelt afgøres først i fuldbyrdelsesfasen. Dommen kobler [retshåndhævelsesdirektivet 2004/48/EF](#) sammen med kravet om effektiv domstolsbeskyttelse.

At bevisbyrdefordelingen i det hele taget er et EU-retligt og ikke et rent nationalt processpørgsmål, følger også af [C-720/18](#) (Ferrari/Testarossa), hvor Domstolen begrundede sin stillingtagen til bevisbyrden med, at en uensartet fordeling ville skade det indre marked og målet om samme beskyttelse i alle medlemsstaters retsordener. Dommen er samtidig relevant for parallelhandel med brugte varer, idet Domstolen udtalte:

Det forhold, at varemærkeindehaveren ikke kan forbyde tredjemænd at bruge sit varemærke for varer, der allerede er blevet markedsført under dette, betyder ikke, at indehaveren ikke selv kan gøre brug deraf for sådanne varer.

I dansk praksis er bevistemaet typisk håndteret gennem edition, bevissikring og toldoplysninger. I [V-34-13](#) anvendte Sø- og Handelsretten således retsplejelovens regler om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder sideløbende med den materielle krænkelsesvurdering.

LOV	Varemærkeloven § 10a, stk. 1	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Bevisbyrde for konsumtion af varemærkerettigheder i selektive distributionsnet	18.01.2024
	EU-Domstolen · Konsumtion af EU-varemærker og effektiv domstolsbeskyttelse ved generelle domskonklusioner i krænkelsessager	17.11.2022
	EU-Domstolen · Reel brug af varemærker for reservedele og brugte biler samt bevisbyrdens placering i fortabelsessager	22.10.2020
	Sø- og Handelsretten · Forbud mod salg af værktøj med varemærker og EAN-stregkoder – Konsumtion af varemærkeret	10.07.2020
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport: Indfortoldning af parfume udgør krænkelse af Varemærkeloven	11.04.2014

§ 4 BMS-doktrinen: de kumulative betingelser for lovlig ompakning

Undtagelsen om »rimelig grund« i [varemærkeloven § 10 a, stk. 2](#) er den retlige krog, hvorpå hele ompakningsdoktrinen hænger. Domstolen har siden Hoffmann-La Roche og Bristol-Myers Squibb opstillet en række betingelser, som **alle** skal være opfyldt, før varemærkeindehaveren mister retten til at modsætte sig markedsføring af det ompakkede produkt.

Dansk praksis har gengivet betingelsernes indhold i en række domme. Sø- og Handelsretten sammenfattede retsgrundlaget således i [V-102-99](#) (Merck mod Paranova) med henvisning til:

- **Bristol-Myers Squibb (C-427/93)**, præmis 55-56: ompakning kræver objektiv nødvendighed.
- **Pharmacia & Upjohn (C-379/97)**, præmis 43-44: en ren kommerciel fordel er ikke tilstrækkelig.
- **Loendersloot (C-349/95)**, præmis 46: parallelimportøren skal anvende den mindst indgribende ændring.
- **Boehringer Ingelheim (C-143/00)**: ompakning er objektivt nødvendig, hvis der er stærk modstand hos en betydelig del af forbrugerne, og modstanden udgør en hindring for effektiv markedsadgang.

Retten tilføjede udtrykkeligt, at »Paranova havde bevisbyrden for, at nødvendighedsbetingelsen var opfyldt«.

Højesteret gennemgik den samme praksisrække i [Sag 354/2011](#) og fremhævede desuden **C-443/99 (Merck Sharp & Dohme)** om, at modvilje mod ometikettering eller ukendte navne ikke i sig selv er en hindring, samt **C-348/04 (Boehringer II)** om, at det påhviler parallelimportøren at bevise, at nødvendighedsbetingelsen er opfyldt.

I [V-0063-96](#) (Astra mod Orifarm) formulerede Sø- og Handelsretten kravet om mindst muligt indgreb med henvisning til både Bristol-Myers Squibb og Ballantine-sagen, og retten afviste, at en rent merkantil begrundelse kunne bære en mere omfattende ompakning.

Samlet kan betingelserne opstilles således – og de er kumulative, så det er tilstrækkeligt for varemærkeindehaveren at godtgøre, at én af dem svigter:

Betingelse	Indhold	Bevisbyrde
Objektiv nødvendighed	Ompakningen skal være nødvendig for reel og effektiv adgang til importmarkedet; kommerciel fordel er ikke nok	Parallelimportøren
Uændret tilstand	Ompakningen må ikke berøre varens oprindelige tilstand	Parallelimportøren
Angivelse af ompakker	Det skal klart fremgå, hvem der har ompakket, og hvem producenten er	Parallelimportøren
Omdømme	Præsentationen må ikke være skadelig for varemærkets eller indehaverens omdømme	Varemærkeindehaveren
Notifikation	Forudgående underretning af indehaveren og på anmodning levering af en prøve	Parallelimportøren

Doktrinen er ikke begrænset til lægemidler. I [C-197/21](#) (SodaStream mod MySoda) blev de såkaldte BMS-kriterier påberåbt over for genpåfyldning og ometikettering af kulsyre cylindere. Domstolen understregede her, at listen over »rimelige grunde« i artikel 15, stk. 2, **ikke er udtømmende**, og at det centrale er, om den nye mærkning:

hos forbrugerne skaber det fejlagtige indtryk, at der består en økonomisk forbindelse mellem forhandleren og indehaveren af mærket.

Vurderingen er en helhedsvurdering af oplysningerne på varen og den nye mærkning, praksis i sektoren, salgsmetoden og forbrugernes kendskab hertil.

LOV	Varemærkeloven § 10a, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten	02.07.2014
	EU-Domstolen · Varemærkeret: Konsumtion og genpåfyldning af kulsyre cylindere (SodaStream-sagen)	27.10.2022
	Sø- og Handelsretten · Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelse af varemærkerettigheder	18.07.2002
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Ompakning og varemærkeret	29.06.2001
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Varemærkekrænkelse ved ompakning og branding	20.01.2000

§ 5 Nødvendighedskriteriet i dansk praksis: pakningsstørrelser, bundtning og mærkningsreglerne

Nødvendighedskriteriet er doktrinen tyngdepunkt, og det er her de danske sager oftest afgøres. Prøvelsen er **objektiv**: det afgørende er ikke, hvad parallelimportøren foretrækker, men om der uden ompakning ville være en reel hindring for effektiv markedsadgang.

EU-Domstolen har præciseret prøvelsen i forhold til **pakningsstørrelser** i [C-297/15](#) (Ferring mod Orifarm, »Klyx«), der netop angår testen for nødvendighed, når lægemidlet allerede findes i den pågældende pakningsstørrelse på importmarkedet. Kernen er, at ompakning til en anden pakningsstørrelse ikke er nødvendig, blot fordi den er kommercielt attraktiv.

Omvendt kan **regulatoriske mærkningskrav** gøre fuld ompakning objektivt nødvendig. Det er hovedresultatet i Højesterets dom i [Sag 234/2008](#). Merck gjorde her gældende, at parallelimportøren kunne have nøjedes med at bundte de originale udenlandske pakninger med et dansk omslag. Højesteret lagde vægt på mærkningsbekendtgørelsens krav om dansk mærkning på både indre og ydre emballage og på et dansk varenummer på den ydre emballage, samt på Lægemiddelstyrelsens udtalelse om, at bundtning ikke opfyldte mærkningsreglerne, fordi den udenlandske ydre emballage ville være synlig. Højesteret konkluderede:

Højesteret finder det godtgjort, at ompakning af de omhandlede lægemidler var nødvendig for at markedsføre lægemidlerne her i landet.

Den modsatte udgang fik [V-102-99](#), hvor Paranova havde ompakket seks Merck-lægemidler i **uændrede pakningsstørrelser** (én til én). Retten fandt det ikke godtgjort, at dette var nødvendigt:

Paranova har ikke påvist at selskabets én til én ompakning af produkterne har været nødvendig for at skaffe de parallelimporterede lægemidler en reel adgang til det danske marked.

Afgørende for bevisvurderingen var, at Paranova trods opfordring ikke havde fremlagt salgstal for perioden efter overgangen til tillægsetikettering i 1999, og at den gallupundersøgelse, Paranova selv fremlagde, viste, at over 80 % af de adspurgte apoteksfolk forventede uændret salg. Retten anvendte udtrykkeligt kravet fra Boehringer-sagen om **stærk modstand hos en betydelig del af forbrugerne**. Samme problemstilling blev afgjort i [V 104/99](#) og [V-0013-01](#), ligesom den tidlige principielle sag [H-0168-92](#) (Boehringer mod Paranova) hører til denne generation af domme.

En særlig dansk faktor er **substitutionssystemet**. Efter [receptbekendtgørelsen § 62, stk. 1](#) skal apoteket som udgangspunkt udlevere det billigste lægemiddel i gruppen af lægemidler, der ifølge bilag 1 eller bilag 2 kan erstatte det anviste lægemiddel, og [§ 62, stk. 2](#) gør reglen udtrykkeligt anvendelig, når anvisningen omfatter flere lægemidler med samme navn – dvs. både direkte forhandlede og parallelimporterede. Substitutionen kan kun fraviges inden for snævre bagatelgrænser efter [§ 62, stk. 4](#), eller hvis receptudstederen har udelukket substitution. Systemet gør prisen til det dominerende konkurrenceparameter og svækker dermed argumentet om, at emballageform eller navn afskærer markedsadgang. Substitutionsordningens betydning for konkurrencen fremgår også af [A-6-15](#), hvor Sø- og Handelsretten behandlede samspillet mellem patentbeskyttet indikation og apotekernes substitutionspraksis.

Sammenhængen mellem lægemiddelregulering og varemærkeret blev allerede analyseret i **betænkning nr. 1444/2004 om medicintilskud og rigtig anvendelse af lægemidler**, hvor udvalget konstaterede, at EF-Domstolen har tilkendegivet, at ompakning og ommærkning må foretages, i det omfang det er nødvendigt for effektiv markedsadgang, og at et nationalt krav om at markedsføre parallelimporterede lægemidler under samme navn som det direkte forhandlede produkt netop kunne udgøre en sådan nødvendighed.

LOV	Receptbekendtgørelsen § 62, stk. 1, 2, 4	Varemærkeloven § 10a, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet		17.10.2012
	EU-Domstolen · Varemærkeindehavers indsigelse mod parallelimportørs ompakning af lægemidler – Test for nødvendighed ved eksisterende pakningsstørrelser (Klyx)		09.11.2016
	Sø- og Handelsretten · Sag om patentkrænkelser ved generisk lægemiddel (Pregabalin "Krka") og apotekers substitution		25.06.2015
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport og ompakning af lægemidler		30.09.2002

Sø- og Handelsretten · Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelse af varemærkerettigheder	18.07.2002
Sø- og Handelsretten · Vederlag for varemærkekrænkelse ved parallelimport af lægemidler	31.01.2002
Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Ompakning og varemærkeret	29.06.2001

Ommærkning og udskiftning af varemærke –

§ 6 COZAAR/LORTAAN-sagen og generika

Ompakning i snæver forstand er ét spørgsmål; **udskiftning af selve varemærket** er et andet og mere indgribende. EU-Domstolen overførte nødvendighedskriteriet til denne situation i *Pharmacia & Upjohn* (C-379/97), og Højesteret har anvendt det i den ledende danske dom.

I [Sag 354/2011](#) havde Orifarm parallelimporteret losartankalium fra Italien under mærket LORTAAN og ommærket pakningerne til COZAAR, som MSD anvender i Danmark. Orifarm gjorde gældende, at forbrugerne – patienter i livsvigtig behandling – ville fravælge et ukendt navn, og at MSD's brug af fem forskellige varemærker for samme produkt indebar en kunstig markedsopdeling. Højesteret placerede bevisbyrden hos Orifarm og lagde vægt på, at apotekerne efter receptbekendtgørelsen som udgangspunkt skal udlevere det billigste substituerbare lægemiddel, at markedsdata viste en klar sammenhæng mellem lav pris og høj markedsandel, at fravalg af substitution kun forekom i ca. 8-10 % af tilfældene, og at Orifarm selv modvirkede navneforskelle ved at sænke prisen. Konklusionen var utvetydig:

Højesteret finder herefter, at Orifarm ikke har godtgjort, at den ommærkning, som Orifarm foretog, var nødvendig for, at Orifarm kunne få effektiv adgang til det danske marked.

Dommen viser den praktiske konsekvens af substitutionssystemet: så længe prisen er det dominerende konkurrenceparameter, og apoteket er forpligtet til at udlevere det billigste substituerbare produkt, er det vanskeligt at godtgøre, at navneforskelle udgør en reel markedsadgangsbarriere.

EU-Domstolen har videreført linjen til generika i [C-253/20](#) (Impexco og PI Pharma mod Novartis), der angår ompakning og ommærkning af parallelimporterede **generiske** lægemidler med **referencelægemidlets** varemærke. Konstellationen er den omvendte af COZAAR-sagen: her ønsker parallelimportøren at påføre det stærkere originalmærke på et generisk produkt.

En vigtig afgrænsning nedad er trukket i [C-642/16](#) (Junek Europ-Vertrieb, »Debrisoft«), der netop drejer sig om **sondringen mellem ommærkning og ompakning** ved parallelimport af medicinsk udstyr. Den blotte påsætning af en mindre mærkat på en uåbnet originalemballage rejser ikke de samme hensyn som en egentlig ompakning og udløser derfor ikke BMS-betingelsernes fulde apparat.

Den tilsvarende afgrænsning uden for varemærkeretten findes i [C-830/21](#) (Syngenta Agro mod Agro Trade), hvor Domstolen ved parallelhandel med plantebeskyttelsesmidler tillod, at parallelimportøren udskifter godkendelsesindehaverens navn og adresse med sit eget, men **ikke** at det oprindelige batchnummer fjernes:

I tilfælde af defekter, der påvirker et sådant produkt, er den eneste relevante reference det pågældende præparats oprindelige batchnummer, og i en nødsituation er det alene dette batchnummer, som gør det muligt for de kompetente myndigheder målrettet og umiddelbart at kalde det berørte produkt tilbage fra markedet.

Dommen illustrerer, at sporbarhedshensyn kan sætte selvstændige grænser for parallelimportørens ændringer af emballagen – uafhængigt af varemærkeretten.

LOV	Receptbekendtgørelsen § 62, stk. 1	Varemærkeloven § 10a, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten	02.07.2014
	EU-Domstolen · Mærkningskrav ved parallelhandel med plantebeskyttelsesmidler: Identifikation af godkendelsesindehaver og batchnummer	07.12.2023
	EU-Domstolen · Ompakning og ommærkning af parallel-importerede generiske lægemidler med referencelægemidlets varemærke	17.11.2022
	EU-Domstolen · Konsumtion af varemærkerettigheder ved parallelimport af medicinsk udstyr: Sondringen mellem ommærkning og ompakning	17.05.2018
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af Deprakine: Ompakning, ommærkning og co-branding	24.01.2005

§ 7 Ompakning eller ometikettering efter sikkerhedselementerne – de forenede danske sager

Indførelsen af sikkerhedselementer på lægemiddelemballage ved direktiv 2011/62/EU og [Kommissionens delegerede forordning \(EU\) 2016/161](#) ændrede den praktiske virkelighed for parallelimportører fra februar 2019. En parallelimportør, der åbner den ydre emballage for at ilægge en dansk indlægsseddel, bryder anbrudsanordningen og må erstatte den. Spørgsmålet blev derfor, om reglerne om anbrudsanordninger i sig selv gør **fuld ompakning i ny æske** (reboxing) nødvendig, eller om tillægsetikettering (relabeling) fortsat er den mindst indgribende og dermed obligatoriske løsning.

Spørgsmålet blev rejst i Danmark. Sø- og Handelsretten forelagde ved kendelse af 3. april 2020 i [BS-1202/2019-SHR](#) en række spørgsmål for EU-Domstolen i de konsoliderede danske ompakningssager. Forelæggelsen ligger bag Domstolens dom i [C-224/20](#) (Merck Sharp & Dohme m.fl.), der udtrykkeligt behandler **ompakning vs. ommærkning i lyset af de nye EU-sikkerhedsregler** og bl.a. anvender [artikel 16 i forordning 2016/161](#).

Domstolen afsagde den 17. november 2022 tre parallelle domme, der tilsammen udgør den nugældende ramme:

- [C-204/20](#) (Bayer Intellectual Property) – **varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig ompakning i nye æsker over for ommærkning**, bedømt efter [varemærkedirektivets artikel 15](#) sammenholdt med direktiv 2011/62/EU og forordning 2016/161.
- [C-224/20](#) (de forenede danske sager) – samme spørgsmål under både [EU-varemærkeforordningens artikel 15](#) og direktivets artikel 15, herunder betydningen af nationale særregler.
- [C-147/20](#) (Novartis Pharma) – **hvornår ompakning i ny emballage er nødvendig**, bedømt efter [artikel 9 i forordning 2017/1001](#) og [artikel 5 i forordning 2016/161](#).

Lægemiddelstyrelsen har indarbejdet retstilstanden i [Parallelimportvejledningen, afsnit 3.2.1.1](#), der efter høringen i 2025 udtrykkeligt afviser, at valget står frit:

Hvorvidt der skal ske ompakning eller ommærkning er reguleret af de grundlæggende varemærkeretlige principper som fastslået i EU domstolens praksis på området, bl.a. i sagerne C-224/20 Merck Sharp & Dohme m.fl., C-204/20 Bayer Intellectual Property og C-147/20 Novartis Pharma.

Vejledningen præciserer samtidig det regulatoriske krav ved relabeling: hvis parallelimportøren åbner pakningen for at ilægge en ny indlægsseddel og erstatter anbrudsanordningen, skal udskiftningen opfylde

kravene i artikel 47a, stk. 1, i [lægemiddeldirektivet 2001/83/EF](#), herunder at arbejdet udføres efter GMP, og at ægtheden af den unikke identifikator og integriteten af den originale anbrudsanordning verificeres forinden. Endelig fastslår vejledningen, at sampakning af flere pakninger med tape eller krympefolie (»bundling«) som hovedregel ikke kan tillades, jf. [afsnit 3.2.1.2](#) – hvilket i praksis lukker det alternativ, Merck påberåbte sig i Højesterets sag 234/2008.

LOV [Varemærkeloven § 10a, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet	17.10.2012
	EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler: Ompakning vs. ommærkning i lyset af nye EU-sikkerhedsregler	17.11.2022
	EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler: Varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig ompakning i nye æsker over for ommærkning	17.11.2022
	EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler og varemærket: Hvornår er ompakning i ny emballage nødvendig?	17.11.2022
	Sø- og Handelsretten · Præjudiciel forelæggelse om parallelimport af lægemidler og ompakning	03.04.2020

§ 8 Inderemballagen som ny kampplads: Pifeltro og Brintellix (2025)

Efter EU-Domstolens trilogi i 2022 har den danske praksis forskudt sig til **den indre emballage**. Spørgsmålet er nu, om parallelimportøren må tillægsetikettere blisterkort, hætteglas og inderæsker, og hvornår den danske substitutions- og udleveringsordning skaber »separate delmarkeder«, der kan begrunde ompakning.

I [BS-46436/2024-SHR](#) afviste Sø- og Handelsretten den 2. april 2025 at nedlægge midlertidigt forbud mod tillægsetikettering af det parallelimporterede lægemiddel Pifeltro. Retten anvendte både [varemærkeloven § 10 a, stk. 1](#) og [stk. 2](#), forbudsbetingelserne i [retsplejeloven § 413](#) og sikkerhedsstillelsesreglen i [§ 415](#) samt markedsføringslovens [§ 3](#) og [§ 5](#).

Østre Landsret stadfæstede afgørelsen den 26. november 2025 i [BS-22570/2025-OLR](#) og fastholdt dermed afslaget på forbud mod Abacus Medicines' tillægsetikettering af **Pifeltros indre emballage**. Landsretten inddrog i den forbindelse [receptbekendtgørelsen § 68](#), hvorefter apoteket skal forsyne pakningen med bl.a. medicinbrugerens navn, brugsanvisning, ekspeditionsdato og apotekets navn på en etiket, og hvor [§ 68, stk. 4](#) bestemmer, at etiketten så vidt muligt skal placeres på **inderemballagen**, hvis pakningen består af flere dele. Den danske apoteksapportering er dermed blevet et selvstændigt argument i nødvendighedsvurderingen for inderemballagen.

Modsat udfald fik [BS-64173/2024-SHR](#) om lægemidlet Brintellix®, hvor Sø- og Handelsretten den 4. juni 2025 **nedlagde** midlertidigt forbud mod parallelimportørens ompakning. Afgørelsen hviler på [retsplejeloven § 413, stk. 1 og 3](#), på sikkerhedsstillelse efter [§ 415, stk. 1](#) og på undtagelsen om rimelig grund i [varemærkeloven § 10 a, stk. 2](#).

De to sagskomplekser tegner tilsammen konturerne af den aktuelle retstilstand:

Sag	Instans og dato	Indgreb	Udfald
Pifeltro	Sø- og Handelsretten, 2. april 2025	Tillægsetikettering	Forbud nægtet

Pifeltro	Østre Landsret, 26. november 2025	Tillægsetikettering af indre emballage	Afslag stadfæstet
Brintellix®	Sø- og Handelsretten, 4. juni 2025	Ompakning	Forbud nedlagt

Mønstret er, at **relabeling** af den indre emballage har haft lettere ved at bestå prøven end **reboxing**, hvilket ligger i forlængelse af det EU-retlige krav om mindst muligt indgreb. Da der er tale om afgørelser i forbudssager, hviler resultatet på en sandsynliggørelsesvurdering efter [retsplejeloven § 413](#) og ikke på en endelig materiel stillingtagen.

LOV

[Receptbekendtgørelsen § 68, stk. 4](#)
[Retsplejeloven § 413, stk. 1, 3](#)
[Retsplejeloven § 415, stk. 1](#)
[Varemærkeloven § 10a, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Landsretten · Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage	26.11.2025
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Midlertidigt Forbud mod Parallelimportørs Ompakning af Lægemiddel (Brintellix®)	04.06.2025
	Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Afvisning af midlertidigt forbud mod tillægsetikettering af parallelimporteret lægemiddel Pifeltro	02.04.2025

Co-branding, importørens eget design og hensynet til varemærkets omdømme

Selv når ompakning er objektivt nødvendig, sætter BMS-betingelserne grænser for, **hvordan** den nye emballage må se ud. To krav trækker i hver sin retning: parallelimportøren skal tydeligt angive, hvem der har ompakket og fremstillet varen, men må ikke give indtryk af en kommerciel forbindelse til varemærkeindehaveren eller skade dennes omdømme.

Den strenge linje blev lagt i [V-0063-96](#) (Astra mod Orifarm). Orifarm havde forsynet de ompakkede pakninger med en stor farvet trekant på flere sider og en gennemgående grafisk linje. Sø- og Handelsretten udtalte:

Ved sin udformning af emballagen med anvendelsen af trekantslogoet har Orifarm efter rettens opfattelse indført sin egen linie for de importerede og ompakkede produkter og herved foretaget en egentlig co-branding med de merkantile fordele, der måtte følge heraf.

Retten afviste, at hensyn til apoteksidentifikation og patientsikkerhed kunne begrunde en så omfattende branding, når genkendeligheden kunne opnås mindre indgribende, og fandt samtidig, at fremgangsmåden overtrådte markedsføringslovens dagældende §§ 1 og 5. Samme problemstilling går igen i [V-97-97](#), der tillige tog stilling til koncernselskabers ansvar, i [V-73-01](#) om Deprakine samt i [V 136/02](#) og [V 77/03](#) og [V-177-02](#).

Højesteret har siden markeret grænsen for, hvad der udgør ulovlig co-branding. I [Sag 234/2008](#) anvendte parallelimportøren to parallelle skrå striber i grøn og grå sammen med Mercks ordmærker. Højesteret fandt striberne for lidt distinktive til at fremstå som et selvstændigt design eller varemærke, lagde vægt på, at de ikke havde en fremtrædende plads, at farvebrug til at adskille lægemidler er almindelig, og at producent, importør og varemærkeindehaver tydeligt fremgik af den ydre emballage:

Højesteret finder på denne baggrund, at sribene ikke giver indtryk af, at ordmærkerne tilhører Orifarm, eller af, at der er en kommerciel forbindelse mellem Merck og Orifarm. Dette gælder også, når det tages i betragtning, at der på indlægssedler og blisterkort i visse tilfælde er anvendt et Orifarm-tegn.

Afvejningen svarer til den, EU-Domstolen anlagde i [C-197/21](#), hvor det afgørende var, om den nye mærkning skaber et fejlagtigt indtryk af en økonomisk forbindelse, og hvor Domstolen bl.a. lagde vægt på oplysningernes klarhed, sektorpraksis, salgsmetoden og synligheden af det oprindelige mærke.

Omvendt kan varemærkeindehaveren ikke bruge sin egen inkonsekvente mærkebrug mod parallelimportøren. I [V-0025-99](#) havde indehaveren ændret sit KAPPA-logo uden at registrere den nye version, og Bilka havde i sin tilbudsavis anvendt det **registrerede** mærke. Retten udtalte:

Ved ikke at lade det nye mærke registrere, og ved at anvende forskellige mærker, er det således BASIC TRADEMARK, der har skabt forvirring om varemærket.

Bilka blev frifundet, og retten fandt det ubetænkeligt at lægge til grund, at parallelimportøren ikke kunne pålægges at indhente indehaverens godkendelse af markedsføringen.

Spændingen mellem patientsikkerhed og varemærkeret er også synlig i reguleringen. Lægemiddelstyrelsen anbefaler i [Parallelimportvejledningen afsnit 3.2.1.2](#) at anvende samme farvemærkning som det direkte forhandlede lægemiddel for at mindske forvekslingsrisikoen – men efter høringssvar fra Lif og Lundbeck blev anbefalingen udtrykkeligt betinget af, at det sker »i det omfang det er muligt, herunder af hensyn til og i overensstemmelse med varemærkeretten og eventuelt registrerede varemærker«.

LOV	Markedsføringsloven § 3	Markedsføringsloven § 5	Varemærkeloven § 10a, stk. 2
PRAKSIS			
	Højesteret · Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet		17.10.2012
	EU-Domstolen · Varemærkeret: Konsumtion og genpåfyldning af kulsyre cylindere (SodaStream-sagen)		27.10.2022
	Sø- og Handelsretten · Dom om varemærkekrænkelser ved parallelimport af lægemidler, co-branding og koncernselskabers ansvar		04.04.2005
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser og markedsføringsret vedrørende ompakning og ommærkning af parallelimporterede lægemidler		11.02.2005
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved ompakning og ommærkning af parallelimporterede lægemidler		11.02.2005
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af Deprakine: Ompakning, ommærkning og co-branding		24.01.2005
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved annoncering af tøj - Anvendelse af registreret varemærke vs. aktuelt anvendt varemærke		30.11.2000
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Varemærkekrænkelser ved ompakning og branding		20.01.2000

§ 10 Notifikationspligten, prøvepakning og retsfortabende passivitet

Den femte BMS-betingelse – forudgående underretning – har både en varemærkeretlig og en lægemiddelretlig side, og de to må ikke forveksles.

Den **lægemiddelretlige** pligt følger af [bekendtgørelsen om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 40](#): »En parallelimportør skal underrette indehaveren af markedsføringstilladelsen til det direkte forhandlede

lægemiddel og Lægemiddelstyrelsen om sin hensigt om at importere produktet.« Hertil kommer den løbende underretningspligt i § 39 om senere ændringer i det parallelimporterede lægemiddel og i de forhold, der lå til grund for tilladelsen.

Den **varemærkeretlige** pligt er selvstændig. [Parallelimportvejledningen afsnit 3.2.3](#) beskriver forholdet præcist:

Det påhviler parallelimportøren at underrette indehaveren af markedsføringstilladelsen af det direkte forhandlede lægemiddel om sin hensigt om at parallelimportere det pågældende lægemiddel, jf. § 40 i bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. Herudover skal en parallelimportør, der ompakker et lægemiddel forsynet med et varemærke, i henhold til de varemærkeretlige regler på forhånd underrette varemærkeindehaveren om, at det ompakkede lægemiddel vil blive udbudt til salg og på anmodning levere en prøvepakning.

Notifikationen har en dobbelt funktion: den er en betingelse for lovlig ompakning, og den udløser samtidig varemærkeindehaverens reaktionspligt. Undlader indehaveren rettidigt at gøre indsigelse, kan kravet fortabes ved **passivitet**. I [Sag 234/2008](#) havde Merck allerede erkendt passivitet over for handelsselskabet vedrørende et tidligere anvendt trekantslogo. Spørgsmålet var, om passiviteten også ramte det ompakningsselskab, der havde udført ompakningen efter instruks. Højesteret fastslog, at ompakningsselskabet med hensyn til passiviteten måtte **identificeres** med handelsselskabet, og at Mercks manglende rettidige indsigelse mod notifikationerne derfor bragte vederlagskravet til bortfald i forhold til begge selskaber. Højesteret afviste samtidig for sent fremsatte anbringender om manglende behørig notifikation og om udseendet af indlægssedler og blisterkort, jf. [retsplejeloven § 383](#).

Passivitet er dog ikke en automatik. I [V-102-99](#) havde Paranova ganske vist givet meddelelse om markedsføringen, men **ikke fremsendt produktprøver**, og Merck havde protesteret mod én til én-ompakningen i 1996. Retten udtalte kort:

Af de af Merck anførte grunde finder retten ikke at Merck har udvist en retsfortabende passivitet.

Kombinationen viser den praktiske lære: manglende prøvepakning svækker parallelimportørens mulighed for at påberåbe sig passivitet, mens en indehaver, der modtager fuldstændige notifikationer og forholder sig tavs, risikerer at miste sit vederlagskrav.

LOV

[Bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 39](#)
[Bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 40](#)
[Retsplejeloven § 383](#)

PRAKSIS

Højesteret · Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet

17.10.2012

Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport og ompakning af lægemidler

30.09.2002

Sø- og Handelsretten · Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelser af varemærkerettigheder

18.07.2002

Sanktioner: vederlag efter § 43, korrigerende foranstaltninger efter § 44 og personligt ansvar

§ 11

Uberettiget parallelimport eller ompakning udløser krav efter [varemærkeloven § 43](#). Bestemmelsen sonderer mellem **rimeligt vederlag** for udnyttelsen efter [§ 43, stk. 1, nr. 1](#) og **erstatning** for den yderligere skade efter [§ 43, stk. 1, nr. 2](#), hvor der efter [stk. 2](#) bl.a. skal tages hensyn til den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste. [Stk. 3](#) giver adgang til godtgørelse for ikkeøkonomisk skade.

Alt dette er resultatet af den nyaffattelse, der gennemførte retshåndhævelsesdirektivet ved [ændringsloven af 22. december 2005](#). Af bemærkningerne fremgår om vederlaget:

Stk. 1, nr. 1 i forslaget giver mulighed for, at retten kan fastsætte et beløb, der som minimum skal svare til størrelsen af det vederlag, som den krænkende part skulle have betalt, hvis der var givet tilladelse til at udnytte varemærket.

Og om erstatningen:

Erstatningen skal i overensstemmelse med gældende erstatningsretlige principper fastsættes med udgangspunkt i det lidte tab. Det er således ikke muligt at få erstatning uden at dokumentere eller sandsynliggøre et tab.

Alleredes lovforslaget til varemærkeloven af 1991 forudsatte, at »rimeligt vederlag« skulle fortolkes som et passende vederlag svarende til en licensafgift, og at bestemmelsen kan anvendes »uden nærmere påvisning af et tab«.

Dansk praksis om parallelimport har udviklet en forholdsvis fast udmålingsnorm. I [V-102-99](#) fastsatte Sø- og Handelsretten vederlaget til **5 % af parallelimportørens omsætning opgjort i grossistindkøbspris (GIP)** – ikke apotekets indkøbspris – med henvisning til Højesterets praksis, og nedsatte derfor kravet fra 686.987 kr. til 597.380 kr. I [V-0063-96](#) blev erstatning afvist, fordi hverken skyld eller tab var godtgjort, men retten udmålte skønsmæssigt et vederlag på 1.200.000 kr. under hensyn til krænkelsernes omfang og varighed og en samlet omsætning på ca. 69,6 mio. kr. I [Sag 354/2011](#) var parterne enige om 5 %-satsen, hvilket for det konkrete produkt gav et vederlag på 14.867 kr. – et markant eksempel på, at principielt vigtige sager kan have beskedne økonomiske konsekvenser.

Sag	Grundlag	Beregning	Resultat
V-0063-96 (Astra/Orifarm)	Uberettiget co-branding og 1:1-ompakning	Skøn, omsætning ca. 69,6 mio. kr.	1.200.000 kr.
V-102-99 (Merck/Paranova)	Unødvendig 1:1-ompakning	5 % af GIP	597.380 kr.
Sag 354/2011 (MSD/Orifarm)	Uberettiget ommærkning COZAAR	5 % af omsætning	14.867 kr.

Ud over det økonomiske krav kan retten efter [varemærkeloven § 44, stk. 1](#) bl.a. bestemme, at varen skal tilbagekaldes fra handelen, fjernes endeligt fra handelen, tilintetgøres, udleveres til den forurettede eller at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes. Efter [§ 44, stk. 4](#) skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsernes omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser. Foranstaltningerne blev anvendt i [V-34-13](#).

Ansaret kan ramme både flere led i kæden og ledelsen personligt. I [V-97-97](#) tog Sø- og Handelsretten stilling til koncernselskabers ansvar for ompakning, og i [BS-9911/2021-SHR](#), stadfæstet ved [BS-2627/2024-OLR](#), blev en direktør pålagt personligt ansvar for omfattende ulovlig parallelimport.

Endelig følger det af [retshåndhævelsesdirektivets artikel 14](#), at en væsentlig og passende del af den vindende parts rimelige omkostninger skal bæres af den tabende part – et hensyn, som danske retter udtrykkeligt inddrager ved omkostningsfastsættelsen i immaterialretssager. Den strafferetlige side af varemærkekrænkelser

er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om immaterielle rettigheder](#), men parallelimportsager føres i praksis civilt, fordi tvisten angår grænsen for en lovlig handelsform og ikke forfalskning.

LOV	Varemærkeloven § 43, stk. 1, 2, 3	Varemærkeloven § 44, stk. 1, 4	
PRAKSIS	Højesteret · Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten		02.07.2014
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster dom om varemærkekrænkelser og personligt ansvar ved omfattende parallelimport af IT-udstyr		01.10.2025
	Sø- og Handelsretten · Personligt ansvar for direktør i sag om ulovlig parallelimport af IT-produkter		03.01.2024
	Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport: Indfortoldning af parfume udgør krænkelse af Varemærkeloven		11.04.2014
	Sø- og Handelsretten · Dom om varemærkekrænkelser ved parallelimport af lægemidler, co-branding og koncernselskabers ansvar		04.04.2005
	Sø- og Handelsretten · Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelse af varemærkerettigheder		18.07.2002
	Sø- og Handelsretten · Vederlag for varemærkekrænkelser ved parallelimport af lægemidler		31.01.2002
	Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Varemærkekrænkelser ved ompakning og branding		20.01.2000

Midlertidigt forbud efter retsplejelovens kapitel 40 som det praktiske afgørelsesforum

Parallelimportsager afgøres sjældent først i en almindelig hovedsag. Fordi en markedsføring af ompakkede produkter hurtigt skaber irreversible markedsforhold, er det **midlertidige forbud** blevet det praktiske afgørelsesforum.

Betingelserne fremgår af [retsplejeloven § 413](#):

Forbud eller påbud kan meddeles, hvis den part, der anmoder om meddelelse af forbuddet eller påbuddet, godtgør eller sandsynliggør,

- 1. at parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet,*
- 2. at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud, og*
- 3. at partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse.*

Efter [§ 415, stk. 1](#) kan retten betinge forbuddet af sikkerhedsstillelse for den skade og ulempe, modparten kan påføres, og efter [stk. 3](#) meddeles forbuddet først, når sikkerheden er stillet. Mellem erhvervsdrivende kan sikkerhedsstillelse fraviges ved aftale, jf. [stk. 4](#).

De nyeste danske afgørelser er netop forbudsafgørelser: [BS-64173/2024-SHR](#) (forbud nedlagt mod ompakning af Brintellix®), [BS-46436/2024-SHR](#) og landsrettens stadfæstelse i [BS-22570/2025-OLR](#) (forbud nægtet mod tillægsetikettering af Pifeltro).

Forbudsvejen har dybe rødder på området. Allerede [BS-2705/1990-VLR](#) angik fagedforbud mod parallelimport af et plantebeskyttelsesmiddel med patent- og markedsføringsretlige anbringender, og Højesteret behandlede i [Sag 354/2011](#) en tvist, der udsprang af et fagedforbud mod ommærkningen.

Forbudsvejen er ikke risikofri for rekvirenten. Sikkerhedsstillelsen efter § 415 skal netop dække et eventuelt erstatningsansvar, hvis forbuddet viser sig uberettiget, og dansk praksis viser, at et objektivt ansvar for uberettiget forbud kan blive betydeligt.

En beslægtet risiko ligger i den **regulatoriske** sideløbende sag. I Salmex-sagen anlagde varemærkeindehaverne sag mod Orifarm, fordi det importerede parti var udstyret med en anden – men funktionelt identisk – inhalatortype end den, markedsføringstilladelsen til parallelimport var baseret på, og fordi der ikke var indhentet variationsgodkendelse. Sø- og Handelsretten afgjorde sagen i [BS-4549/2020-SHR](#) med anvendelse af [lægemiddeloven § 14, stk. 2](#), § 26 og [§ 46, stk. 1](#), [markedsføringsloven § 3, stk. 1](#) og [§ 24, stk. 2](#) samt [varemærkeloven § 43, stk. 1](#). Østre Landsret **frifandt** parallelimportøren ved [BS-11913/2021-OLR](#). Sagen illustrerer, at regulatoriske uregelmæssigheder ikke uden videre kan omsættes til et immaterialretligt eller markedsføringsretligt krav.

LOV	Markedsføringsloven § 24, stk. 2	Retsplejelovent § 413	Retsplejelovent § 415, stk. 1, 3, 4
PRAKSIS	Højesteret · Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten 02.07.2014 Landsretten · Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage 26.11.2025 Landsretten · Østre Landsrets frifindelse af parallelimportør i sag om inhalationslægemidlet Salmex 15.12.2021 Landsretten · Sag om fagedforbud vedrørende parallelimport af plantebeskyttelsesmiddel 17.03.1994 Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Midlertidigt Forbud mod Parallelimportørs Ompakning af Lægemiddel (Brintellix®) 04.06.2025 Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Afvisning af midlertidigt forbud mod tillægsetikettering af parallelimporteret lægemiddel Pifeltro 02.04.2025 Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser og markedsføring af parallelimporteret lægemiddel - Salmex-sagen 19.02.2021		

Det regulatoriske spor: parallelimporttilladelsen og dens forhold til varemærkeretten

§ 13

Den varemærkeretlige vurdering foregår parallelt med – men uafhængigt af – det lægemiddelregulatoriske spor. Det er en tilbagevendende kilde til misforståelser, og Lægemiddelstyrelsen har derfor gjort adskillelsen udtrykkelig.

Betingelserne for tilladelse fremgår af [bekendtgørelsen om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 35](#): det direkte forhandlede lægemiddel skal have markedsføringstilladelse i Danmark, de to lægemidler skal have samme aktive stof og samme lægemiddelform, det parallelimporterede lægemiddel skal importeres fra og være dækket af en gældende tilladelse i et EU/EØS-land, og der må ikke være forskelle af terapeutisk betydning. Der skal ansøges særskilt for hvert eksportland. Efter [§ 37](#) udstedes tilladelsen under forudsætning af samme kvalitet, og styrelsen kan tilbagekalde den, hvis forudsætningerne ikke har været opfyldt. Efter [§ 38](#) er det parallelimporterede lægemiddel »til enhver tid underlagt de betingelser, der gælder for det direkte forhandlede lægemiddel«.

Den forenklede procedure hviler på EU-Domstolens praksis. [Parallelimportvejledningen afsnit 1.1](#) beskriver hjemmelsgrundlaget som bekendtgørelsen sammenholdt med [TEUF artikel 34](#) og [artikel 36](#) samt Kommissionens meddelelse af 30. december 2003 om parallelimport af medicinske specialiteter.

Det afgørende forbehold står i [afsnit 3.2.2](#):

Lægemiddelstyrelsen påser ikke overholdelsen af varemærkeretten (se afsnit 3.2.1.1). En godkendelse af ansøgning om tilladelse til parallelimport har således ikke varemærkeretlige virkninger.

Vejledningen anbefaler af patientsikkerhedsgrunde, at det parallelimporterede lægemiddel markedsføres under samme navn som det direkte forhandlede – men kun »såfremt varemærkeretten ikke hindrer dette«. Den samme balance genfindes i [afsnit 3.2.1.4](#), hvor styrelsen »af hensyn til varemærkeretten« accepterer, at ompakker, parallelimportør og originalfremstiller angives på mærkning og indlægsseddel – netop den angivelse, BMS-betingelserne kræver – og hvor det anvises, at varemærkeindehaveren kan angives med teksten »[Navn] er et registreret varemærke, der tilhører [Firma]«.

Vejledningen blev fornyet efter offentlig høring fra 28. august til 1. oktober 2025, jf. [høringen over udkastet](#). Høringen viser tydeligt interessemodsatningen: Foreningen for Parallelimportører af Medicin støttede opdateringen og ønskede større teknisk fleksibilitet, mens Lægemiddelindustriforeningen og Lundbeck kritiserede formuleringen om et »valg« mellem ompakning og ommærkning som misvisende og advarede mod, at parallelimportører overtager varemærkebeskyttede designelementer og farver. Lægemiddelstyrelsen imødekom begge originalproducenters indsigelser og præciserede både teksten om ompakning/ommærkning og anbefalingen om farvemarkering, så varemærkeretten eksplicit indgår.

Også sagsbehandlingen omkring parallelimport har været prøvet forvaltningsretligt. Folketingets Ombudsmand kritiserede i sagen om [aktindsigt i dokumenter vedrørende markedsføringstilladelse og anden registreringsdokumentation for lægemiddel](#) både Lægemiddelstyrelsen og det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium for manglende partshøring over originalproducentens indsigelser mod aktindsigt, og henstillede at genoptage sagen. Ombudsmanden bemærkede samtidig, at han kun ville kunne kritisere den lægemiddelfaglige vurdering af forretningshemmeligheder, hvis der forelå særlige omstændigheder.

Endelig kan parallelhandel også have en **konkurrenceretlig** side, når originalproducenter eller eneimportører søger at afskærme distributionen. Konkurrenceankenævnet ophævede og hjemviste i [98-110.215](#) en afgørelse om parallelimport af Skoda-reservedele, fordi Konkurrencerådet havde undladt at undersøge de reelle markedsforhold og fejlagtigt havde anset historisk materiale for irrelevant. Nævnet understregede, at forbuddet mod misbrug af dominerende stilling gælder uanset en eventuel gruppefritagelse.

LOV

[Bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 35](#)

[Bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 37](#)

[Bekendtgørelse om markedsføringstilladelse til lægemidler m.m. § 38](#)

PRAKSIS

Landsretten · Østre Landsrets frifindelse af parallelimportør i sag om inhalationslægemidlet Salmex 15.12.2021

Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser og markedsføring af parallelimporteret lægemiddel - Salmex-sagen 19.02.2021

Konkurrenceankenævnet · T.W. Auto Dele mod Konkurrencerådet – Hjemvisning ved utilstrækkeligt undersøgelsesgrundlag i sag om parallelimport af Skoda-reservedele 22.12.1998

§ 14 Sammenfatning: prøvningsrækkefølgen i en parallelimportsag

Praksis kan sammenfattes i en fast prøvningsrækkefølge, som både rettighedshaver og parallelimportør bør arbejde sig igennem.

- 1. Er varen bragt i omsætning i EØS af indehaveren eller med dennes samtykke?** Hvis nej, er der ingen konsumtion, og enhver erhvervsmæssig import, oplagring eller markedsføring er en krænkelse efter [varemærkeloven § 4](#) – allerede indfortoldningen er tilstrækkelig, jf. [V-34-13](#). Konsumtionen er eksemplarbundet.
- 2. Hvem skal bevise hvad?** Udgangspunktet er, at parallelimportøren skal godtgøre konsumtion. Men i selektive distributionsnet uden markedsmærkning skal bevisbyrden tilpasses, så indehaveren først skal påvise markedsføring uden for EØS, jf. [C-367/21](#).
- 3. Er der en »rimelig grund« efter § 10 a, stk. 2?** Opregningen er ikke udtømmende. Typetilfældene er ændret eller forringet tilstand, skade på omdømmet og et fejlagtigt indtryk af en økonomisk forbindelse mellem indehaver og forhandler, jf. [C-197/21](#).
- 4. Var indgrebet objektivt nødvendigt?** Parallelimportøren bærer bevisbyrden. Regulatoriske mærkningskrav kan gøre ompakning nødvendig, jf. [Sag 234/2008](#), mens ren kommerciel fordel, én til én-ompakning og navneskift som udgangspunkt ikke er det, jf. [V-102-99](#) og [Sag 354/2011](#).
- 5. Blev det mindst indgribende middel valgt?** Tillægsetikettering går forud for ompakning i ny æske, medmindre lægemiddelovgivningens krav til sikkerhedselementer, anbrudsanordninger eller dansk mærkning fører til andet, jf. [C-224/20](#), [C-204/20](#) og [C-147/20](#). Den blotte påsætning af en mærkat på uåbnet emballage er ikke ompakning, jf. [C-642/16](#).
- 6. Er præsentationen i orden?** Ompakker og producent skal fremgå klart, og importørens egen branding må ikke give indtryk af en kommerciel forbindelse – grænsen går et sted mellem det gennemgående trekantslogo i [V-0063-96](#) og de diskrete striber i [Sag 234/2008](#).
- 7. Er der notificeret?** Både efter [bekendtgørelsens § 40](#) og efter de varemærkeretlige regler med prøvepakning på anmodning. Manglende notifikation er en selvstændig mangel; manglende reaktion fra indehaveren kan omvendt udløse passivitet.
- 8. Hvilken retsfølge?** Vederlag efter [§ 43, stk. 1, nr. 1](#) – i lægemiddelsager typisk ca. 5 % af omsætningen i grossistindkøbspris – erstatning efter [nr. 2](#) mod dokumenteret tab, samt korrigerende foranstaltninger efter [§ 44](#). Tvisten afgøres i praksis ofte foreløbigt ved midlertidigt forbud efter [retsplejeloven § 413](#) mod sikkerhedsstillelse efter [§ 415](#).

Den samlede tendens er, at nødvendighedsvurderingen er blevet mere kontekstbestemt: den afgøres ikke længere alene af mærkningsregler for ydre emballage, men af den konkrete kombination af sikkerhedselementer, apotekets apportionerings- og substitutionspligt efter [receptbekendtgørelsen §§ 62 og 68](#) og produktets fysiske indretning. Det er den udvikling, der bærer 2025-praksis om Pifeltro og Brintellix.

Emnet grænser op til den almindelige varemærkeretlige krænkelsesvurdering under [varemærkeret](#), til immaterialretlige forbudssager ved specialinstansen under [immaterialret-soe-og-handelsretten](#), til patent og SPC under [patentret](#), til designret under [designret](#), til den ophavsretlige spredningsret under [ophavsret](#), til midlertidige forbud generelt under [midlertidigt-forbud-og-paabud-rpl-kapitel-40](#), til fri bevægelighed under [eu-fri-bevaegelighed](#) og til forelæggelsesinstitutet under [praejudicielle-forelaeggelser-eu-domstolen](#).

LOV

[Receptbekendtgørelsen § 62](#)[Retsplejeloven § 413](#)[Varemærkeloven § 10a, stk. 1, 2](#)[Varemærkeloven § 43, stk. 1](#)[Varemærkeloven § 44](#)

PRAKSIS

Højesteret · Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten	02.07.2014
Højesteret · Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet	17.10.2012
EU-Domstolen · Bevisbyrde for konsumtion af varemærkerettigheder i selektive distributionsnet	18.01.2024
EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler: Ompakning vs. ommærkning i lyset af nye EU-sikkerhedsregler	17.11.2022
EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler: Varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig ompakning i nye æsker over for ommærkning	17.11.2022
EU-Domstolen · Parallelimport af lægemidler og varemærkeret: Hvornår er ompakning i ny emballage nødvendig?	17.11.2022
EU-Domstolen · Varemærkeret: Konsumtion og genpåfyldning af kulsyre cylindere (SodaStream-sagen)	27.10.2022
EU-Domstolen · Konsumtion af varemærkerettigheder ved parallelimport af medicinsk udstyr: Sondringen mellem ommærkning og ompakning	17.05.2018
Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Midlertidigt Forbud mod Parallelimportørs Ompakning af Lægemiddel (Brintellix®)	04.06.2025
Sø- og Handelsretten · Sø- og Handelsretten: Afvisning af midlertidigt forbud mod tillægsetikettering af parallelimporteret lægemiddel Pifeltro	02.04.2025
Sø- og Handelsretten · Varemærkekrænkelser ved parallelimport: Indfortoldning af parfume udgør krænkelser af Varemærkeloven	11.04.2014
Sø- og Handelsretten · Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelser af varemærkerettigheder	18.07.2002
Sø- og Handelsretten · Sag om parallelimport af lægemidler: Varemærkekrænkelser ved ompakning og branding	20.01.2000

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Designloven § 12	Receptbekendtgørelsen § 62	stk. 1
Retsplejeloven § 413	Varemærkeloven § 4	stk. 2, 3
Varemærkeloven § 5	Varemærkeloven § 10a	stk. 1, 2
Varemærkeloven § 43		stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
02.07.2014	Berettigelse af ommærkning af parallelimporteret lægemiddel og nødvendighedskriteriet i varemærkeretten	354-2011
17.10.2012	Dom om varemærkerettigheder ved parallelimport af lægemidler: Co-branding, nødvendighed af ompakning og passivitet	234-2008
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		12
18.01.2024	Bevisbyrde for konsumtion af varemærkerettigheder i selektive distributionsnet	C-367/21

07.12.2023	Mærkningskrav ved parallelhandel med plantebeskyttelsesmidler: Identifikation af godkendelsesindehaver og batchnummer	C-830/21
17.11.2022	Parallelimport af lægemidler og varemærkeret: Hvornår er ompakning i ny emballage nødvendig?	C-147/20
17.11.2022	Parallelimport af lægemidler: Varemærkeindehaverens ret til at modsætte sig ompakning i nye æsker over for ommærkning	C-204/20
17.11.2022	Parallelimport af lægemidler: Ompakning vs. ommærkning i lyset af nye EU-sikkerhedsregler	C-224/20
17.11.2022	Ompakning og ommærkning af parallel-importerede generiske lægemidler med referencelægemidlets varemærke	C-253/20
17.11.2022	Konsumtion af EU-varemærker og effektiv domstolsbeskyttelse ved generelle domskonklusioner i krænkelssager	C-175/21
27.10.2022	Varemærkeret: Konsumtion og genpåfyldning af kulsyre cylindere (SodaStream-sagen)	C-197/21
22.10.2020	Reel brug af varemærker for reservedele og brugte biler samt bevisbyrdens placering i fortabelssager	C-720/18
17.05.2018	Konsumtion af varemærkerettigheder ved parallelimport af medicinsk udstyr: Sondringen mellem ommærkning og ompakning	C-642/16
20.12.2017	Parallele varemærker og konsumtion: Schweppes-sagen om globalt varemærkeimage og økonomiske forbindelser	C-291/16
09.11.2016	Varemærkeindehavers indsigelse mod parallelimportørs ompakning af lægemidler – Test for nødvendighed ved eksisterende pakningsstørrelser (Klyx)	C-297/15

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

4

26.11.2025	Østre Landsret stadfæster afslag på midlertidigt forbud mod Abacus Medicines tillægsetikettering af Pifeltros indre emballage	10645-12603
01.10.2025	Østre Landsret stadfæster dom om varemærkekrænkelser og personligt ansvar ved omfattende parallelimport af IT-udstyr	10516-12398
15.12.2021	Østre Landsrets frifindelse af parallelimportør i sag om inhalationslægemidlet Salmex	1139-1367
17.03.1994	Sag om fogedforbud vedrørende parallelimport af plantebeskyttelsesmiddel	5673-6784

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

20

04.06.2025	Sø- og Handelsretten: Midlertidigt Forbud mod Parallelimportørs Ompakning af Lægemiddel (Brintellix®)	BS-64173/2024-SHR
02.04.2025	Sø- og Handelsretten: Afvisning af midlertidigt forbud mod tillægsetikettering af parallelimporteret lægemiddel Pifeltro	BS-46436/2024-SHR
03.01.2024	Personligt ansvar for direktør i sag om ulovlig parallelimport af IT-produkter	BS-9911/2021-SHR

19.12.2022	Sag om ulovlig import af varemærkeforfalskede produkter – Erhvervsmæssig karakter vs. privat brug	BS-2754/2022-SHR, BS-2960/2022-SHR og BS-1073/2022-SHR
19.02.2021	Varemærkekrænkelser og markedsføring af parallelimporteret lægemiddel - Salmex-sagen	879-984
10.07.2020	Forbud mod salg af værktøj med varemærker og EAN-stregkoder – Konsumtion af varemærkeret	BS-1774/2020-SHR
03.04.2020	Præjudiciel forelæggelse om parallelimport af lægemidler og ompakning	BS-1202/2019-SHR
25.06.2015	Sag om patentkrænkelser ved generisk lægemiddel (Pregabalin "Krka") og apotekers substitution	A-6-15
11.04.2014	Varemærkekrænkelser ved parallelimport: Indfortoldning af parfume udgør krænkelse af Varemærkeloven	V-34-13
08.05.2013	Varemærkekrænkelser og Parallelimport - Coty Germany GmbH mod Parfume Shop	V-36-12
04.04.2005	Dom om varemærkekrænkelser ved parallelimport af lægemidler, co-branding og koncernselskabers ansvar	V-97-97
11.02.2005	Varemærkekrænkelser og markedsføringsret vedrørende ompakning og ommærkning af parallelimporterede lægemidler	V 136/02 og V 77/03
11.02.2005	Varemærkekrænkelser ved ompakning og ommærkning af parallelimporterede lægemidler	V-177-02
24.01.2005	Sag om parallelimport af Deprakine: Ompakning, ommærkning og co-branding	V-73-01
30.09.2002	Varemærkekrænkelser ved parallelimport og ompakning af lægemidler	V 104/99
18.07.2002	Sag om uretmæssig ompakning af parallelimporterede lægemidler og krænkelse af varemærkerettigheder	V-102-99
31.01.2002	Vederlag for varemærkekrænkelser ved parallelimport af lægemidler	V-0013-01
29.06.2001	Sag om parallelimport af lægemidler: Ompakning og varemærkeret	H-0168-92
30.11.2000	Varemærkekrænkelser ved annoncering af tøj - Anvendelse af registreret varemærke vs. aktuelt anvendt varemærke	V-0025-99
20.01.2000	Sag om parallelimport af lægemidler: Varemærkekrænkelser ved ompakning og branding	V-0063-96
KONKURRENCEANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
22.12.1998	T.W. Auto Dele mod Konkurrencerådet – Hjemvisning ved utilstrækkeligt undersøgelsesgrundlag i sag om parallelimport af Skoda-reservedele	98-110.215

Medicintilskud og rigtig anvendelse af lægemidler

nr. 1444 · 2004 · Indenrigs- og Sundhedsministeriet